

РЕШЕНИЕ

№ 269

гр. В., 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 13 СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Сияна Геннадиева

при участието на секретаря Цветанка Ив. Кънева
като разгледа докладваното от Сияна Геннадиева Административно
наказателно дело № 20233110200149 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Подадена е жалба от "Монтажи В." АД- гр. В. срещу Наказателно постановление № 23-0000989/23.09.2022 г. на и.д. директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-В., с което на дружеството било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000, 00 лева, на основание [чл. 53 от ЗАНН](#) и [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗавПр.](#)

Дружеството-жалбоподател счита наказателното постановление за незаконосъобразно като постановено при неправилно установена фактическа обстановка и нарушения на материалния закон и процесуалните правила. Счита, че юридическо лице не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност за допустителство, поради което в НП е следвало да бъде описано в какво се изразява противоправното поведение на санкционираното лице. Поддържа, че е налице ненадлежно описание на нарушението, тъй като не е посочено в какво се състои допускането при осъществяване на конкретния превоз. Позицията се в тази връзка на [Директива 2003/59](#) на ЕПС. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление и претендира

присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на евентуално претендираното от въззиваемата страна юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от процесуален представител- адв. Г., който поддържа жалбата на изложените в нея основания. Сочи и че с регламенти на Европейския парламент е удължен срока на валидност на картите за квалификация на водачите.

Въззиваемата страна моли същата да бъде оставена без уважение и претендира присъждане на възнаграждение за осъществено процесуално представителство. В съдебно заседание изпраща процесуален представител, който поддържа жалбата и излага съображенията си по същество.

Жалбата е подадена от надлежна страна– наказаното юридическо лице, в преклузивния 7-дневен срок по [чл. 59, ал. 2 от ЗАНН](#) (в действалата към този момент редакция), срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на претендираното нарушение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна, по следните съображения:

Въз основа всички събрани по делото доказателства, съдът установи от фактическа страна следното: Санкционираното дружество притежавало Лиценз на Общността за превоз на товари № 07249. На 22.06.2022г. с влекач марка "Мерцедес", рег. № B0568PX, кат. N3, от дружеството бил извършен обществен превоз на товари видно от пътен лист сер. "ВА" № 049350/22.06.2022г. с прикрепена сметка № 21/22.06.2022г с водач Ярослав Я.. Дружеството издало Пътен лист № 049350/22.06.2022 г., в който било отразено, че е извършен обществен превоз на товари от посочения водач Я., който не притежавал валидно удостоверение за психологическа годност. Въпреки това водачът извършил процесния превоз.

Впоследствие в Областен отдел "Автомобилна администрация" –В. от св. Т. - инспектор при РД "АА"-гр. В. била извършена комплексна проверка на превозвача "Монтажи В." АД, в хода на която изложените обстоятелства били установени. Във връзка с тези констатации бил съставен акт за установяване на административно нарушение на дружеството-жалбоподател за това, че е допуснало управление на товарен автомобил от категория N 3, с който е извършен обществен превоз на товари, с водач Я.Я., без същият да

притежава валидна валидно удостоверение за психологическа годност, издадена по реда на наредбата по [чл. 7а, ал. 2 пред.3 от ЗАвП](#). Актът бил съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството; бил предявен и подписан без възражения. Писмени такива не били депозирани и в срока по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#) (в действащата към този момент редакция).

Въз основа на съставения акт било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което на дружеството-жалбоподател било наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000, 00 лева за нарушение на [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр](#).

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства- от разпита на свидетеля Т., както и приобщените по реда на [чл. 283 от НПК](#) писмени доказателства. Показанията на разпитания свидетел следва да бъдат кредитирани като последователни, безпротиворечиви и логични. Същият не се е намирал в никакви особени отношения с представители на дружеството и не извлича ползи от твърденията си, при което за съда не съществува основание за съмнение в достоверността на неговите показания. В изявленията на свидетеля се съдържа достатъчно информация, кореспондираща и на приложените писмени доказателства, която позволява изложената фактическа обстановка да бъде счетена за установена по несъмнен начин.

Сред приобщените писмени доказателства с най-съществено значение за изясняването на делото са приложените тахографски листи, пътни листи и Справка регистъра за психологическите изследвания, от които е видно, че към момента на нарушението водача я. не е разполагал с валидно удостоверение за психологическа годност, но е извършил процесния превоз. Водача никога не е притежавал валидно удостоверение за психологическа годност В приложения Пътен лист № 8444647/01.07.2020 г. изрично е отразено, че се касае за обществен превоз на товари, поради което съдът не намира основания да се съмнява в това обстоятелство и приема, че действително се касае за такъв вид превоз.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното: В настоящото производство съдът следва да извърши проверка на законността на оспореното пред него наказателно постановление, като следва да прецени правилно ли са приложени процесуалният и

материалният закон, с оглед описаните в НП факти и обстоятелства, както и съответстват ли те на приложената от административнонаказващия орган санкционна норма.

Според разпоредбата на [чл. 76, ал. 3 от ЗАВП](#) Министърът на здравеопазването съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба условията и реда за провеждане на предпътните медицински прегледи на водачите, извършващи обществени превози на пътници и товари или превози за собствена сметка. Съгласно [чл. 8, ал. 1 от Наредба № 36/15.05.2006 г.](#) за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания, при извършване на дейността като водач на таксиметрови автомобили или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и за председател на изпитна комисия, лицата представят удостоверение за психологическа годност. Това удостоверение е валидно за срок три години от датата на неговото издаване с изключение на случаите, в които се издава след навършване на 65-годишна възраст на лицето и на случаите по чл. 1, ал. 1, т. 2, 5, 6 и 7, в които удостоверението е валидно за срок една година. Съгласно чл. 8, ал. 4, лицата по ал. 1, подлежат на психологическо изследване на всеки три години след датата на издаване на предходното удостоверение за психологическа годност, макар и тези срокове да са по-кратки от сроковете за валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство, които са с 5 или 10-годишна продължителност ([чл. 51, ал. 3 – 4 от ЗБЛД](#)). Съгласно [чл. 51, ал. 4 от ЗБЛД](#) срокът на валидност на свидетелството за управление на моторно превозно средство за категории C, CE, C1, C1E, D, DE, D1, D1E и T е 5 години. Видно от справката в Регистъра на психологическите изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване, Я.Я. изобщо не се е явявал на психологическо изследване. С оглед горното, извършеното категорично сочи на правонарушение, подлежащо на санкция.

Възражението, направено с жалбата, относно противоречието на правото на Съюза и националното законодателство, е неоснователно. [Директива 2006/126/ЕО](#) касае единствено въпросите по издаване и подновяване на свидетелства за управление на МПС, създаването на унифициран образец и взаимното признаване на правоспособността между държавите-членки. След като предметът на правната уредба е различен, не е налице колизия, още

повече че според [чл. 5 от Приложение III на Директива 2006/126/ЕО](#) „стандартите, установени от държавите-членки за издаване и всяко едно последващо подновяване на свидетелствата за управление, могат да бъдат по-строги от изложените в настоящото приложение. "

Съгласно [чл. 7а, ал. 2 от ЗАвтПр](#), лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по [чл. 7, ал. 3](#) и [чл. 12б, ал. 1 от този закон](#) и [чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#). Задължението е въведено за дружествата - лицензирани превозвачи, установени на територията на Република България. С чл. 1, ал. 1, т. 4 от Наредба № 36/10.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС се определят изискванията за психологическа годност и условията и редът за провеждане на психологическите изследвания на водачите на автомобили за обществен превоз на пътници или товари. Доказването на психологическата годност на водачите, наети от лицензираните превозвачи на територията на РБ, която психологическа годност е извън визираните в [съображение 9 от Директива 2006/126/ЕО](#) минимални стандарти за физическа и умствена годност, се извършва с представянето на удостоверение за психологическа годност, издадено при условия и ред, определени от министъра на транспорта и съобщенията ([чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#)). В случая се касае за извършване от наказаното лице-превозвач на обществен превоз на товари, който е осъществен от нает водач, за който обаче не се доказва да има валидно удостоверение за психологическа годност към момента на извършване на превоза, но независимо от това превозвачът го е допуснал да осъществи въпросния обществен превоз на 22.06.2022 г.

Санкционираното дружество има качеството "превозвач" по смисъла на [§ 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за автомобилните превози](#), тъй като в качеството си на юридическо лице, регистрирано като търговец – ЕООД, извършва обществен превоз на товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел, като притежава лиценз на

Общността за превоз на товари № 11067. В това си качество е имало задължение да осъществява превозите само с водачи, които отговарят на изискванията по [чл. 7а, ал. 1 от ЗАВП](#). При това положение я. е следвало да притежава валидно удостоверение за психологическа годност, а въззивното дружество е било натоварено със задължението да не допуска извършването на превоза с водач, който не притежава валидна такава.

Административнонаказателната отговорност на санкционираното лице е ангажирана на основание [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗАВПр](#), предвиждащ специална санкция за лице, което назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с [този закон](#) и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. Посочената разпоредба съдържа както диспозиция, т. е. дължимото поведение, така и съответната санкция. Задължението на превозвача да не допуска управляването на МПС от водач, който не притежава валидно удостоверение за психологическа годност, произтича от нормата на [чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП](#), т. е. касае се за изискване, определено с [този закон](#).

Датата 22.06.2022 г. обосновано е приета от АНО като такава на извършване на нарушението, тъй като съобразно приложената международна товарителница именно на същата е извършен обществения превоз с водач я., за когото е установено, че не притежава удостоверение за психологическа годност /като такава изобщо не му е издавано/.

Не се споделят възраженията за допуснато съществено процесуално нарушение поради липсата на описание на неправомерно поведение на дружеството превозвач. Съгласно [чл. 7а, ал. 2 от ЗАВП](#), лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по [чл. 7, ал. 3](#) и [чл. 12б, ал. 1 от този закон](#) и [чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата](#).

Цитираната разпоредба установява задължение за лицензирания превозвач, какъвто е санкционираното дружество, да осъществяват превоз на пътници и

товари само с водачи, които отговарят на изискванията на психологическа годност. Следва да бъде съобразено, че същата въвежда императивно изискване за осъществяване на превози само от водачи, притежаващи психологическа годност.

В конкретния случай нарушението е точно и ясно описано, с всички съставомерни признаци, по начин, който не остава съмнение за какво деяние е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството /както е видно и от самата въззивна жалба/. Поради това, липсата на пълно словесно изписване на изрично посочената в НП санкционна норма, не е довело до нарушаване правото на защита на наказаното дружество.

Наказанието е наложено във фиксирания размер, предвиден в закона, като липсва възможност за индивидуализация съобразно особеностите на конкретния случай.

Правилно и законосъобразно административно наказателната отговорност е насочена към дружеството-жалбоподател. Със задължението да не допуска извършването на превоз на товар за собствена сметка от водач, непритежаващ съответна карта за квалификация – валидно удостоверение за психологическа годност, е натоварен превозвачът, който и следва да носи отговорност за неизпълнението на това задължение.

При извършената цялостна служебна проверка с оглед задължението си по [чл. 314, ал. 1 НПК](#) съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат законоустановените в [чл. 42](#) и [чл. 57 от ЗАНН](#) реквизити. Същите са издадени в предвидените за това срокове, като при връчването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, видно от приложеното копие на Заповед № РД344/01.08.2022 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Описанието на нарушението е достатъчно пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере извършването на какво нарушение му е вменено и да организира адекватно защитата си. В цитираните по-горе решения на ВАДМС, постановени по аналогични случаи, не е констатирана непълнота в описанието на нарушението във връзка с

непосочването изрично в какво поведение се е изразило допускането до извършване на превоз, като и настоящият състав не намира основания да приеме, че е НП не съдържа цялата необходима информация.

Мястото на извършване на нарушението е определено правилно- по седалището и адреса на управление на санкционираното дружество, където е издаден процесния пътен лист и откъдето е допуснато извършването на превоза.

Съдът намира, че наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението. В практиката си по аналогични случаи ВАдмС приема за достатъчно посочването на нормата на [чл. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтП](#). В [Решение № 171 от 12.02.2021 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 2762/2020 г. и № 188 от 22.02.2022 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 2579/2021 г.](#); [Решение № 995 от 20.07.2022 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 1018/2022 г.](#); [Решение № 618 от 5.05.2022 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 336/2022 г.](#) и [Решение № 1380 от 31.10.2022 г. на АдмС - В. по к. а. н. д. № 1774/2022 г.](#) се изтъква, че: "АНО е посочил, че е нарушена нормата на [чл. 96 г, ал. 1, пр. 2 от ЗАвтП](#) като в описание на нарушението е записано, че наказаното лице е допуснало водач да извършва международен превоз на товари без същия да притежава валидно удостоверение за психологическа годност, издадена по реда на наредбата по [чл. 7а, ал. 2 от ЗАвтП](#). Наказаното лице се защитава срещу описаните факти, а не срещу посочената правна норма. В случая фактите, които установяват вмененото нарушение правилно са установени и описани. Нарушението, за което е вменена отговорност е описано по начин и в степен, даващи възможност на наказаното лице да разбере за какво деяние е наложено наказанието, поради което правото му на защита не е нарушено". Изложеното становище, застъпено последователно в практиката на касационната инстанция, се споделя изцяло и от настоящия състав.

Предвид всичко изложено съдът приема, че наказващият орган правилно е констатирал наличието на процесното административно нарушение; надлежно е издирил приложимия закон и относимата санкционна разпоредба, като е наложил законосъобразно наказание, при спазване на изискванията на ЗАНН.

Не са налице основания случаят да бъде счетен за маловажен по

смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#), тъй като същият не се отличава с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид. Касае се за формално нарушение, несвързано с настъпването на конкретни вредни последици, чиято тежест да бъде преценена. Поради това за формирането на извода за маловажност на случая е необходимо наличието на някакви особени извинителни обстоятелства около извършването на деянието, във връзка с които тежестта на нарушението да бъде оценена като по-малка от типичната. В случая няма данни за наличие на подобни обстоятелства, което изключва приложението на цитираната разпоредба, още повече, че срокът на валидност на удостоверение на водача е изтекъл много преди датата на нарушението и следователно не се касае за пропуск или недоглеждане.

При така установеното искането за отмяна на наказателното постановление се явява неоснователно. Наказателното постановление следва да бъде потвърдено като законосъобразно, а жалбата- да бъде оставена без уважение.

Съгласно разпоредбата на [чл. 63, ал. 3 от ЗАНН](#), ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#). Съгласно разпоредбата на [чл. 143, ал. 3 от АПК](#), "Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административния акт е благоприятен, има право на разноси". От изложеното следва, че в полза на АНО, следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определи в размер на 80 лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя на АНО.

Водим от горното и на основание [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#) съдът

РЕШИ:

Потвърждава изцяло Наказателно постановление № 23-0000989/23.09.2022 г. на и.д. директора на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-В., с което на "Монтажи В." АД- гр. В., ЕИК: 030033682, на основание [чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗДвП](#), е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 3000. 00 лева, като законосъобразно.

ОСЪЖДА ""Монтажи В." АД- гр. В., ЕИК: 030033682, да заплати на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" сумата 80 (Осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд – В..

Съдия при Районен съд – В.: _____